

Ved vurdering af, om partsbeføjelser skal gives, skal Finanstilsynet foretage en afvejning af den pågældendes interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter og hensynet til beskyttelsen af fortrolige oplysninger om de foreninger, der er under tilsyn. Endelig skal Finanstilsynet foretage en afgrænsning af, hvilken del af sagen, der vedrører den pågældende.

Finanstilsynet er ikke klageinstans for kunders klager over foreninger. Privatpersoner kan få deres klager over foreninger behandlet i Ankenævnet for Investeringsforeninger. Andre, herunder erhvervsvirksomheder, skal gå til domstolene. Langt de fleste klager henhører under ankenævnene eller domstolene, allerede fordi klagen vedrører forhold uden for Finanstilsynets kompetence, f.eks. formueretlige tvister.

Tildeling af partsbeføjelser efter stk. 4 forudsætter, at sagen kan afgrænses. Kompetencen til at træffe afgørelse om en eller flere partsbeføjelser ligger hos Finanstilsynet, da Finanstilsynet selv er nærmest til at foretage en afvejning af de berørte interesser.

I tilfælde, hvor Finanstilsynet tager en sag op vedrørende en forenings eller et udenlandsk investeringsinstituts overholdelse af redelig forretningskik, god praksis, god værdipapirhandlerskik inden for virksomhedsområdet eller videregivelsesreglerne, og hvor klageren ikke tillægges en eller flere partsbeføjelser, vil Finanstilsynet holde klageren underrettet om sagens eventuelle videre forløb i det omfang, Finanstilsynets tavshedspligt giver mulighed herfor.

Stk. 5 medfører, at partsstatus og partsbeføjelser efter stk. 2-4 kun opnås i forbindelse med afgørelser, som Finanstilsynet har truffet efter den 8. oktober 1998. For så vidt angår videregivelse af fortrolige oplysninger, jf. forslaget § 36, foreslås det, at partsstatus og partsbeføjelser dog kun opnås i forbindelse med afgørelser, som Finanstilsynet træffer efter den 1. januar 2004.

Til § 125

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om investeringsforeninger og specialforeninger § 79.

Bestemmelsen i stk. 1 pålægger Finanstilsynet at afgive en årlig beretning om Finanstilsynets virksomhed til økonomi- og erhvervsministeren.

Beretningen redegør for Finanstilsynets arbejde i det forløbne år. Endvidere udgiver Finanstilsynet statistik, nøgletal, artikler m.v. om de foreninger, der er omfattet af loven. Beretning, statistik, nøgletal og artikler offentliggøres bl.a. på Finanstilsynets hjemmeside.

Efter stk. 2 afgiver Finanstilsynet i samarbejde med Forbrugerstyrelsen årligt en rapport til økonomi- og erhvervsministeren om status for udstedelse af regler om god skik og om erfaringerne med reglernes anvendelse, jf. forslaget § 18, stk. 2.

Til § 126

Bestemmelsen er gældende for Finanstilsynets medarbejdere efter lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås, at der i lov om investeringsforeninger og specialforeninger henvises til § 356 i lov om finansiel virksomhed.

§ 356, stk. 1, indeholder et forbud for Finanstilsynets medarbejdere mod at have anden beskæftigelse.

Det særlige forbud mod anden beskæftigelse skal sikre, at medarbejderne i Finanstilsynet er uafhængige af finansielle virksomheder og andre virksomheder i øvrigt. Den særlige dispensationsadgang forudsættes derfor kun udnyttet i særlige undtagelsestilfælde.

De tjenestemandsansatte medarbejdere er herudover undergivet tjenestemandsløven, hvorefter en tjenestemand kun kan have beskæftigelse ved siden af sin tjenestemandstilling, for så vidt og i det omfang det er foreneligt med den samvittighedsfulde udførelse af de til tjenestemandsstillingen knyttede pligter og med den for stillingen nødvendige agtelse og tillid.

Efter stk. 2 må Finanstilsynets medarbejdere ikke udføre eller deltage i spekulationsforretninger.

Efter stk. 3 skal Finanstilsynets direktør have økonomi- og erhvervsministerens tilladelse til at optage lån m.v. Baggrunden for bestemmelsen er, at direktøren ikke må være økonomisk afhængig af nogen finansiel virksomhed.

Til § 127

Bestemmelsen, der er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om investeringsforeninger og specialforeninger, henviser til kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed.

§ 367, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed indebærer, at investeringsforeninger og specialforeninger betaler 4,4 procent af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 361 og 362 i lov om finansiel virksomhed.

Efter § 367, stk. 2 i lov om finansiel virksomhed fordeles afgiften mellem virksomhederne med 10.000 kr. pr. forening plus 3.000 kr. pr. afdeling. Den resterende afgift fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede balance.